Algoritmi i strukture podataka

- predavanja -

2. C++

Osnovno o jeziku

- Autor Bjarne Stroustrup, 1985.
- proširenje jezika C objektnom paradigmom
- "C with Classes"
- imperativni i proceduralni jezik
 - stanje programa mijenja se naredbama koje su sadržane u procedurama
 - to je različito od deklarativnog jezika, gdje se opisuju svojstva rezultata – to nazivamo funkcijskom, logičkom ili matematičkom paradigmom
- sve što se može u C-u, može se i u C++, ali i
 - objektno orijentiran
 - ima mogućnost generičkog programiranja (nije potrebno pisati nove funkcije (iste funkcionalnosti) za druge tipove podataka)

Hello, world!

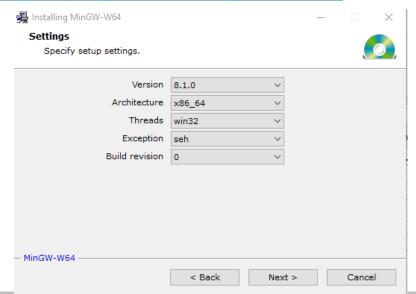
Izvorna datoteka (Linux obično .cc, Windows obično .cpp)

```
#include <iostream>
    int main(void) {
        std::cout << "Hello world!" << std::endl;
        return 0;
}</pre>
```

Instalirati https://sourceforge.net/projects/mingw-w64/

u neku mapu koja u nazivu nema praznine (npr.

C:\mingw)
sa sljedećim postavkama:

Hello, world!

- Postaviti PATH na ...\bin
- Prevođenje

```
g++ -g -o HelloWorld.exe HelloWorld.cpp
ili
gcc -g -o HelloWorld.exe HelloWorld.cpp -lstdc++
```

Izlaz

Prostor imena (namespace)

- Omogućava postojanje više programskih elemenata istog imena
- Operator određivanja pripadnosti :: (scope resolution operator)

```
#include <iostream>
                                                      Namespace.cpp
namespace s1 {
   float const pi = 3.14;
namespace s2 {
   double const pi = 3.141592654;
int main(void) {
   std::cout << s1::pi << " ";
   std::cout << s2::pi << std::endl;
   return 0;
```

3.14 3.14159↓

Prostor imena (namespace)

Naredba using omogućava korištenje programskih elemenata bez ::

```
#include <iostream>
                                                    NamespaceUsing.cpp
namespace s1 {
   float const pi = 3.14;
namespace s2 {
   double const pi = 3.141592654;
using namespace s1;
int main(void) {
   std::cout << pi << std::endl;</pre>
   std::cout << s2::pi << std::endl;</pre>
   return 0;
```

3.14 3.14159↓

Prostor imena (namespace)

- Naredba using namespace određuje pretpostavljene prostore u kojima prevodilac traži identifikatore
- Hello, world s using namespace

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main(void) {
   cout << "Hello world!" << endl;
   return 0;
}</pre>
```


- vrijedi od mjesta navođena naredbe pa do kraja bloka u kojem je navedena
- ako je navedena izvan bloka, vrijedi do kraja datoteke
- može se navesti više using naredbi, ali treba paziti da ne dođe do neodređenosti, ako se neki simbol s istim nazivom nalazi u više od jednog prostora imena

Jednostavni ulaz/izlaz

- Standardne funkcije programskog jezika C (printf, scanf itd.)
- Globalni objekti cout, cin, cerr s operatorima << i >>

```
...
  double v;
  cin >> v;
  if (v < 0) cerr << "Negativni broj";
  else cout << sqrt(v);
...</pre>
```

Višeznačnost funkcija (function overloading)

- Funkcije se prepoznaju prema potpisu (signature):
 - naziv funkcije, broj i tipovi parametara

```
Overloading.cpp
int kvadrat(int arg) {
   cout << "int "; return arg * arg;</pre>
double kvadrat(double arg) {
   cout << "double "; return arg * arg;</pre>
int main(void) {
   cout << kvadrat(2) << " " << kvadrat(2.) << " "</pre>
        << kvadrat('A') << endl;
   return 0;
```

int 4 double 4 int 4225↓

Višeznačnost funkcija (function overloading)

 Ako se funkcija pozove s nekim drugim tipom argumenta, obavit će se automatska konverzija, ako je moguće, npr.

```
int kvadrat(int arg) {
   cout << "int "; return arg * arg;</pre>
double kvadrat(double arg) {
   cout << "double "; return arg * arg;</pre>
}
int main(void) {
   cout << kvadrat(2.f) << endl;</pre>
   return 0;
```

double 4→

Referenca (&)

Nepromjenjivi pokazivač kojeg prevodilac automatski dereferencira

```
#include <iostream>
                                                       Reference.cpp
using namespace std;
int main(void) {
   int a = 1;
   int \&b = a;
   // slično kao int *b = &a;
   // ali bi kasnije trebalo eksplicitno dereferencirati
   b = 7;
   cout << a << " " << b;
   return 0;
```

7 7 📙

Referenca (&)

Najčešće se koristi kod parametara funkcije

```
#include <iostream>
                                                 ReferenceFunction.cpp
using namespace std;
void swap(int &a, int &b) {
   int tmp = a;
   a = b;
   b = tmp;
int main(void) {
   int a = 1, b = 2;
   swap(a, b);
   cout << a << " " << b << endl;
   return 0;
```

2 1

- Skup istovrsnih objekata koji sadrže podatke (članske varijable, members) i nad kojima su definirane funkcije (methods, member functions)
- Deklaracija razreda

```
...
class Point {
  public:
    double x;
    double y;
    void mirrorX(double xValue) { x = xValue - (x - xValue); }
    void mirrorY(double yValue) { y = yValue - (y - yValue); }
};
...
```

 Kao i kod strukture u C-u, ovo je samo predložak (nacrt, blueprint) budućih objekata

- public izlaže članske varijable i funkcije prema ostatku programa
- ako se ne navede, članske varijable i funkcije su private i ne mogu se koristiti izvan razreda
- detaljnije o public, private i protected kasnije

 Stvarni objekt treba stvoriti (instancirati) definicijom, čime se rezervira memorija, ali ne inicijaliziraju članske varijable

```
int main(void) {
    Point p;
    cout << sizeof(p) << endl;
    cout << p.x << " " << p.y << endl;
    p.x = 10;
    p.y = 20;
    p.mirrorX(-1);
    cout << p.x << " " << p.y << endl;
    return 0;
}</pre>
```

```
16↓
7.00584e-317 7.90505e-323 ↓
-12 20↓
```

Konvencije za nazivlje

- U C++ standardu svi nazivi započinju malim slovom
- Ali bolje je i široko prihvaćeno:
 - Nazive razreda započinjati velikim slovom kako bi se razlikovali od konkretnih objekata

```
class Point { ...
```

Funkcije i varijable započinjati malim slovom, koristiti "Camel casing"

```
x, mirrorX, xAxis
```

- konstante pisati velikim slovom const double PI=3.141592654;
- Ponekad se preporuča privatne varijable započinjati s m_, a parametre funkcija s t_
- Novije konvencije predlažu _ na kraju ili, još bolje, na početku imena privatne varijable

- Opis složenijeg razreda uobičajeno se rastavlja u dvije datoteke
- Datoteka zaglavlja, s deklaracijom razreda, npr. Point.h

```
class Point {
  public:
    double x;
    double y;
    void mirrorX(double xValue);
    void mirrorY(double yValue);
};
```

 Datoteka s definicijom članskih funkcija, koja treba #include, ali i obvezno ::, npr. Point.cpp

```
#include "Point.h"
void Point::mirrorX(double xValue) { x = xValue - (x - xValue); }
void Point::mirrorY(double yValue) { y = yValue - (y - yValue); }
```

Glavni program treba #include, npr. Main.cpp

```
#include <iostream>
#include "Point.h"
using namespace std;
int main(void) {
    Point p;
    ...
    return 0;
}
```

Prevođenje i povezivanje

```
g++ -g -o Main.exe Point.cpp Main.cpp
```

 Zbog jednostavnosti i lakšeg prevođenja i povezivanja, većina će primjera biti napisana u jednoj datoteci koja objedinjuje deklaracije, definicije i glavni program

Inicijalne vrijednosti članskih varijabli i operator pridruživanja

```
#include <string.h>
                                                          PointAssign.cpp
    int main(void) {
       Point p, r, s;
       cout << p.x << " " << p.y << endl;
       p.x = 10; p.y = 20;
      r = p;
       cout << r.x << " " << r.y << endl;
       memcpy(&s, &p, sizeof(p));
       cout << s.x << " " << s.y << endl;
       return 0;
1.79158e-307 1.79173e-307
```

10 20

10 20

Pristup članovima preko pokazivača

```
int main(void) {
    Point p, *r;
    r = &p;
    cout << r->x << " " << r->y << endl;
    r->mirrorX(); // ili (*r).mirrorX();
    cout << (*r).x << " " << (*r).y << endl;
}</pre>
```

Konstruktori

 Funkcije koje se obavljaju prilikom definicije, najčešće služe za inicijalizaciju vrijednosti članskih varijabli

```
#include <iostream>
                                                 PointConstructor.cpp
using namespace std;
class Point {
public:
   double x;
   double y;
   Point() { // pretpostavljeni (default) konstruktor
      x = 0; y = 0;
   Point(double xIn, double yIn) { // konstruktor s parametrima
      x = xIn; y = yIn;
};
```

Konstruktori

```
int main(void) {
    Point p, r(1, 2);
    cout << p.x << " " << p.y << endl;
    cout << r.x << " " << r.y << endl;
    return 0;
}</pre>
```

```
0 0 ↓1 2 ↓
```

Konstruktori s inicijalizacijskim listama

Ekvivalent prethodnom primjeru

```
"
class Point {
  public:
    double x;
    double y;
    Point() : x(0), y(0) {}
    Point(double xIn, double yIn) : x(xIn), y(yIn) {}
};
...
```

Konstruktori s inicijalizacijskim listama

Ovako se parametri mogu zvati isto kao i članske varijable

```
...
class Point {
  public:
    double x;
    double y;
    Point() : x(0), y(0) {}
    Point(double x, double y) : x(x), y(y) {}
};
...
```

Konstruktori

Inače, problem:

```
class Point {
 public:
   double x;
   double y;
   Point(double x, double y) {
      X = X;
      y = y;
};
Point r(1, 2);
cout << r.x << " " << r.y << endl;
```

-8.31488e+150 1.34903e+264↓

Pokazivač this

Sadrži adresu aktivnog objekta

```
class Point {
 public:
   double x;
   double y;
   Point(double x, double y) {
      this->x = x;
      this->y = y;
};
Point r(1, 2);
cout << r.x << " " << r.y << endl;
```

1 2 →

Destruktor

Funkcija koja se poziva u trenutku uništavanja objekta

otvara u konstruktoru, a zatvara u destruktoru

- Oslobađa resurse koje je zauzeo objekt~SomeClass() { ... }
- Primjer: primitivna realizacija razreda File u kojemu se datoteka

Destructor.cpp

Uniformna inicijalizacija {}

- Jedinstven način inicijalizacije varijabli, objekata i polja
- Omogućava i stvaranje novih objekata pri pozivu funkcije ili povratku iz funkcije

UniformInitialization.cpp

Nasljeđivanje

- Primjer: vrlo pojednostavnjeni skup geometrijskih likova
 - trokut, kvadrat, pravokutnik, krug zadani su identifikatorom, koordinatom referentne točke (donji lijevi ugao za trokut, kvadrat, pravokutnik, središte za krug), osnovicom a (uvijek paralelna s apscisom) ili radijusom, te drugom (b, pravokutnik) i trećom stranicom (c, trokut)
 - Treba implementirati skup likova i omogućiti izračun ukupne površine svih likova.

Put prema nasljeđivanju

Vrlo primitivno rješenje

ShapeElementary.cpp

- Ali kako organizirati skup po kojem se može iterirati?
- Prljavo i grozno rješenje, ali jedino moguće bez nasljeđivanja
 - void *set[size];
 - Kod dereferenciranja treba cast u neki konkretni lik, ali u koji?

ShapeDirty.cpp

- Dodatni problemi:
 - svaki lik definira i zajedničke elemente koji se u deklaraciji moraju svaki puta pobrojati (id, x, y, a)
 - id se može promijeniti bilo gdje u kôdu
- Pravo rješenje: nasljeđivanje kojim se ostvaruje višeobličje (polimorfizam)
 ShapeInheritance.cpp

Nasljeđivanje funkcija i konstruktora

- Ako u nekom razredu ne postoji funkcija sa određenim potpisom, potražit će se takva funkcija u nadređenom razredu
- U slučaju konstruktora, sve do C++11 trebalo je eksplicitno pozivati konstruktor iz nadređenog razreda iako konstruktor nadređenog razreda ima iste parametre

```
class Square {
    ...
    Square(int id, double x, double y, double a) : Shape(id, x, y, a) {}
    ...
```

Od C++11 dovoljno je koristiti ključnu riječ using

```
class Square {
    ...
    using Shape::Shape;
    ...
```

- U deklaraciji razreda
 - public: dostupno iz svih dijelova programa
 - protected: dostupno razredu u kojem je definirano, razredu koji taj razred nasljeđuje i friend funkcijama i razredima
 - private: dostupno samo razredu u kojem je definirano i friend funkcijama i razredima

Primjer za friend funkciju koja pristupa private članu

```
class Shape {
                                              FriendFunction.cpp
 private:
   int id;
   friend void setId(Shape &s, int newId);
};
void setId(Shape &s, int newId) { s.id = newId; }
int main (void) {
   setId(s, 10);
•••
```

Primjer za friend razred koji pristupa private članu

```
class Shape {
                                                        FriendClass.cpp
 private:
   int id;
   friend class SomeClass;
};
class SomeClass {
public:
   void setId(Shape &s, int newId) { s.id = newId; }
int main(void) {
   Shape s(...);
   SomeClass c(...);
   c.setId(s, 10);
```

- Kod nasljeđivanja
 - class Derived : public Base { ...
 - public članovi iz Base postaju public članovi u Derived
 - protected članovi iz Base postaju protected članovi u Derived
 - private članovi iz Base nedostupni su u Derived
 - class Derived : protected Base { ...
 - public članovi iz Base postaju protected članovi u Derived
 - protected članovi iz Base postaju protected članovi u Derived
 - private članovi iz Base nedostupni su u Derived
 - class Derived : private Base { ...
 - public članovi iz Base postaju private članovi u Derived
 - protected članovi iz Base postaju private članovi u Derived
 - private članovi iz Base nedostupni su u Derived

static članovi

- Svaki definirani objekt posjeduje vlastiti skup članskih varijabli i dijeli zajednički kôd članskih funkcija
- static članske varijable zajedničke su za sve instance razreda i postoje čak i ako nema instanciranih objekata
- automatski se inicijaliziraju na nulu, ili, ako su objekti, pretpostavljenim konstruktorom
- prije C++17 static članske varijable morale su se deklarirati u razredu ali i definirati izvan deklaracije razreda
- od C++17 static članske varijable mogu se definirati u deklaraciji razreda s inline

static članovi

- static članske funkcije postoje čak i ako nema instanciranih objekata, nisu povezane niti s jednim objektom pa nemaju pristup pokazivaču this nego samo statičkim varijablama
- pozivaju se sintaksom razred::funkcija(argumenti);
- Primjer: skup likova s automatskim generiranjem id-a

ShapeInheritanceWithStatic.cpp

Struktura (struct)

Kao i u C-u, ali kod definicije nije potrebno struct

```
#include <iostream>
                                                            Struct.cpp
using namespace std;
struct Point {
   int x;
   int y;
};
int main(void) {
   Point p = \{1, 2\};
   Point r = \{3\};
   cout << p.x << " " << p.y << endl;
   cout << r.x << " " << r.y << endl;
   return 0;
```

```
1 2 →3 0 →
```

Struktura (struct)

- U C++ struktura može imati sve što i razred (članske funkcije, konstruktore, destruktore, nasljeđivanje...)
- Jedina razlika:
 - kod strukture su svi članovi, ako se drukčije ne navede, public
 - kod razreda su svi članovi, ako se drukčije ne navede, private
- Zbog semantike, preporuča se:
 - koristiti strukturu kad su u pitanju samo podaci
 - koristiti razred kad se definiraju i članske funkcije

izraz poput

lijevi_operand operator desni_operand
shvaća se kao članska funkcija razreda kojem pripada lijevi operand
lijevi_operand.funkcija_tipa_operator(desni_operand)

Primjer:

$$a = b + c; \rightarrow a = b.+(c);$$

 Alternativno, isti izraz može se shvatiti kao ne-članska funkcija funkcija_tipa_operator(Lijevi_operand, desni_operand)

 Primjer: ostvariti razred Fraction (razlomak) i u njemu operatore zbrajanja i uspoređivanja

```
"
class Fraction {
  public:
    int numerator;
    int denominator;
    Fraction(){};
    Fraction(int numerator, int denominator)
        : numerator(numerator), denominator(denominator) {}
    ...
```

```
Fraction operator+(const Fraction &other) {
   Fraction r;
   r.denominator = denominator * other.denominator;
   r.numerator = denominator * other.numerator +
                 other.denominator * numerator;
   return r;
bool operator==(const Fraction &other) {
   return denominator == other.denominator
       && numerator == other.numerator;
```

Alternativno

```
friend Fraction operator+(const Fraction &left,
                          const Fraction &right) {
   Fraction r;
   r.denominator = left.denominator * right.denominator;
   r.numerator = left.denominator * right.numerator +
                 right.denominator * left.numerator;
   return r;
friend bool operator == (const Fraction &left,
                       const Fraction &right) {
   return left.denominator == right.denominator &&
          left.numerator == right.numerator;
```

Za realizaciju

```
cout << objekt razreda fraction</pre>
ili
cin >> objekt_razreda_fraction
i oblik
lijevi_operand.funkcija_tipa_operator(desni_operand)
trebalo bi u razred ostream, odnosno istream dodati operatore
kojima je desni_operand tipa Fraction (i tako za svaki novi razred
kojega se želi ispisati/učitati)
zato je jedino moguć oblik
funkcija tipa operator(lijevi operand, desni operand)
```

```
friend ostream& operator<<(ostream &os, const Fraction &r) {
   os << r.numerator << "/" << r.denominator;
   return os;
};
friend istream &operator>>(istream &is, Fraction &r) {
   is >> r.numerator >> r.denominator;
   return is;
};
```

```
int main(void) {
    Fraction a(1, 2), b(2, 3), c(1, 2);
    cout << a << " " << b << " " << a + b << endl;
    cout << (a == b) << " " << (a == c) << endl;
    a = b;
    cout << a << " " << b << " "
        << (a == b) << " " << (a == c) << endl;
    return 0;
}</pre>
```

```
1/2 2/3 7/6,
0 1,
2/3 2/3 1 0,
```

 Operator pridruživanja nije potrebno definirati jer je ovdje prihvatljivo pretpostavljeno pridruživanje (memcpy)

Dinamička rezervacija - segmenti memorije

ovisi o operacijskom sustavu

niže adrese

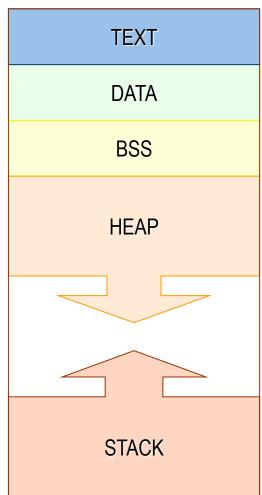
više adrese

- TEXT
 - pohranjen program
- DATA
 - inicijalizirane globalne i statičke lokalne varijable
- BSS (Block Started by Symbol)
 - neinicijalizirane globalne i statičke lokalne varijable
- gomila (heap)
 - dinamički rezervirana memorija
- stog (stack)

© ZPR-FER-UNIZG

lokalne varijable funkcija

nalazi se na dnu (najviše adrese)

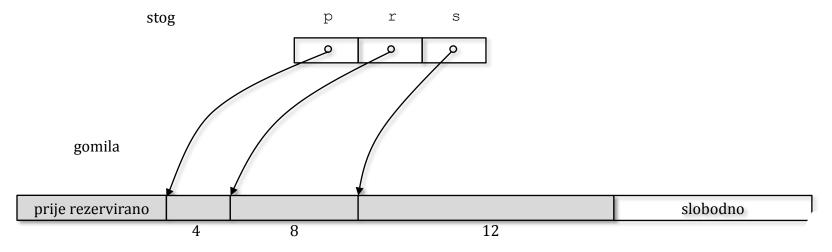
Dinamička rezervacija memorije

- standardni C:
- void *malloc(size_t size);
 - pronalazi na gomili size slobodnih bajtova, rezervira ih i vraća vraća pokazivač na prvi od njih. Sadržaj tako rezervirane memorije ne inicijalizira se. Ako nema dovoljno memorije, vraća NULL.
- void *calloc(size_t num, size_t size);
 - pronalazi na gomili mjesto za num objekata pojedinačne veličine size, rezervira ih, inicijalizira sve bajtove unutar tako rezerviranog prostora na nulu, te vraća pokazivač na prvi od njih. Ako nema dovoljno memorije, vraća NULL.
- void free(void *ptr);
 - oslobađa memoriju na koju pokazuje ptr (koji mora biti neki od rezultata prethodnih poziva malloc ili calloc)

Problem segmentacije memorije

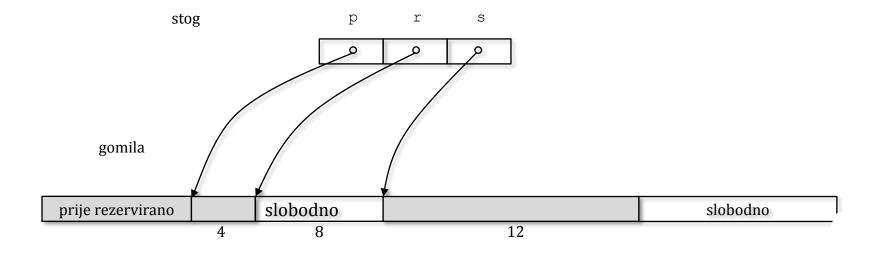
```
char *p, *r, *s;
p = (char *) malloc(4);
r = (char *) malloc(8);
s = (char *) malloc(12);
```

Shematska slika memorije ako na *heap-u* ima u kontinuitetu dovoljno mjesta

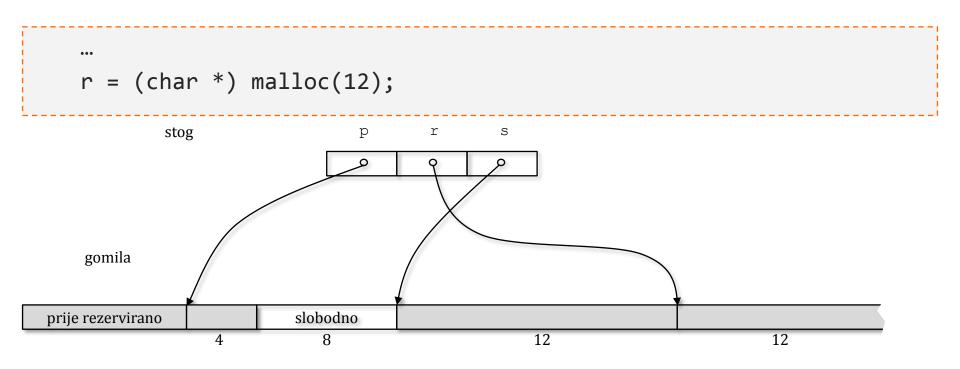

Problem segmentacije memorije

… free(r);

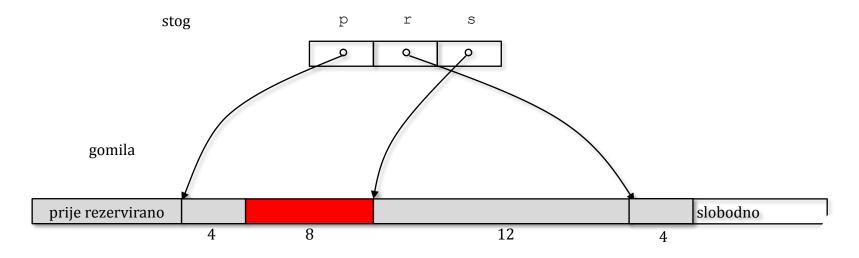

Problem segmentacije memorije

"smeće" ili "curenje memorije" (garbage, memory leak)

```
...
char *p, *r, *s;
p = (char *) malloc(4); r = (char *) malloc(8);
s = (char *) malloc(12);
r = malloc(4); // ili izlazak iz bloka
```


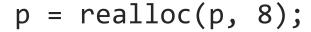
ne postoji "garbage collector"!

Promjena rezervacije memorije

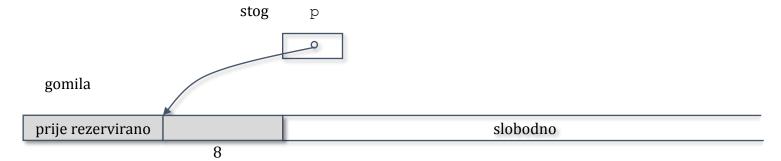
- void *realloc(void *ptr, size_t newSize);
- ptr može biti NULL, pri čemu realloc radi isto što i malloc
- inače, ptr mora biti rezultat prethodnog poziva malloc ili realloc

Promjena rezervacije, mogući slučajevi

lza rezerviranog bloka ima dovoljno mjesta
p = malloc(4);

prije rezervirano

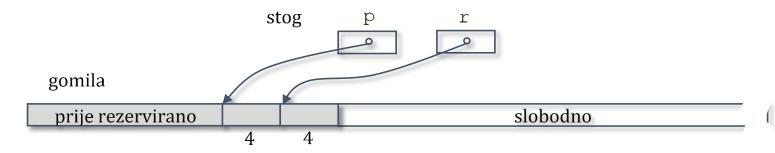

slobodno

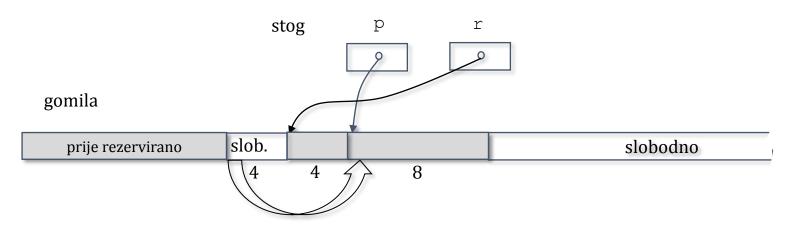
Promjena rezervacije, mogući slučajevi

Iza rezerviranog bloka nema dovoljno mjesta

$$p = malloc(4); r = malloc(4);$$

$$p = realloc(p, 8);$$

nullptr

u standarnom C-u NULL je integer:#define NULL 0

- C++ uvodi nullptr koji nije integer i ne može se pridružiti integeru
- korisno kod višeznačnosti funkcija

```
void f(int x) {
...
}
void f(int *x) {
...
}
```

- f(NULL) pozvat će prvu (a po smislu bi se trebala pozvati druga)
- f(nullptr) pozvat će drugu

Operatori new i delete

- ptr = new tip;
- ili
- ptr = new tip(argumenti_konstruktora);
 - pronalazi na gomili sizeof(tip) slobodnih bajtova, rezervira ih i vraća vraća pokazivač na prvi od njih. Ako rezervacija uspije, poziva se pretpostavljeni konstruktor ili konstruktor s odgovarajućim parametrima.
 - ako rezervacija ne uspije
 - aktivira se iznimka std::bad alloc
 - ako se pozove s new(nothrow) vraća nullptr
- delete ptr;
 - oslobađa memoriju na koju pokazuje ptr i poziva destruktor, ako postoji

new i delete - primjer

```
class C {
  public:
    int x;
    C(): x(0) {}
    C(int x): x(x) {}
    ~C() { cout << " ~"; }
};
...</pre>
```

NewDelete.cpp

new i delete - primjer

```
NewDelete.cpp
int main(int argc, char *argv[]) {
  int *p; C *r, *s;
  // s new je moguće rezervirati memoriju
  // i za osnovne tipove
  p = new int;
  // rezervacija uz poziv default konstruktora
  r = new C;
  // rezervacija uz poziv odgovarajućeg konstruktora
  s = new C(4);
  cout << *p << " " << r->x << " " << s->x;
  delete p; delete r; delete s;
  return 0;
```

-1163005939 0 4 ~ ~ ~

new i delete s poljem

- C++:
- ptr = new tip[size];
 - pronalazi na gomili sizeof(tip) * size slobodnih bajtova, rezervira ih i vraća vraća pokazivač na prvi od njih. Poziva pretpostavljeni konstruktor za svaki od elemenata polja. Nije moguće pozvati neki drugi konstruktor.
- delete[] ptr;
 - oslobađa memoriju na koju pokazuje ptr i poziva destruktor za svaki od elemenata polja
- ne postoji ekvivalent za realloc. realloc u slučaju potrebe seli sadržaj memorije na drugu lokaciju, a to predstavlja nerješiv problem kod složenih objekata koji u sebi referenciraju druge pokazivačima

new i delete – primjer s poljem

```
class C {
 public:
   int x;
  C() : x(0) \{ \}
   C(int x) : x(x) \{\}
   ~C() { cout << " ~"; }
};
int main(void) {
   C *r;
   r = new C[5];
   cout << r[0].x << " ";
   delete[] r;
   return 0;
```

NewDeleteArray.cpp

```
0 ~ ~ ~ ~ ~
```

Konstruktor kopiranjem (copy constructor)

Što se dešava sljedećem primjeru?

```
...
void f(Fraction x) { ... }
...
Fraction a;
f(a);
...
```

- Call by value stvaranje kopije objekta u funkciji
- U ovom primjeru sve je ok, jer će se napraviti memcpy

Konstruktor kopiranjem (copy constructor)

Ali što ako objekt, sadržava pokazivač na podatke koji se također žele kopirati, npr. razred String?

```
class String {
 private:
   char *p;
   size t size;
   String(String &s) { // konstruktor kopiranjem
      p = (char *)malloc(s.size + 1);
      size = s.size;
      strcpy(p, s.p);
```

Konstruktor kopiranjem i operatori kod složenijih razreda

- U C++ već postoji razred string koji učahuruje sve radnje oko osnovnog podatka tipa char * (rezervacija memorije, pridruživanje, kopiranje, usporedba, ispis)
- Ali, instruktivna je vlastita realizacija razreda String
 String.cpp

Rukovanje iznimkama (exception handling)

try/catch blok

ne postoji finally blok

- Hijerarhija standardnih iznimaka
- https://en.cppreference.com/w/cpp/error/exception
- npr.
- logic_error
 - invalid argument
 - domain error
 - length error
 - out_of_range
 - future error(C++11)
- throw length_error ("Tekst iznimke");
- ali i
- throw logic_error("Tekst iznimke");

Primjer (samo za ilustraciju sintakse, ne ovako programirati ②)

```
#include <iostream>
                                                         ExceptionHandling.cpp
using namespace std;
#define MAX 5
int main(void) {
   int p[5] = \{1, 2, 3, 4, 5\}, i;
   try {
      while (1) {
         cin >> i;
         if (i < 0 \mid | i >= MAX)
            throw out_of_range("Indeks izvan granica");
         cout << p[i] << endl;
   } catch (exception &e) {
      cerr << e.what() << endl;</pre>
   return 0;
```

Vlastite iznimke

```
ExceptionHandlingOwn.cpp
int i;
while (1) {
   try {
      cin >> i;
      if (i == 0) throw i;
      else if (i == 1) throw "Text exception";
      else throw 2.2;
   } catch (int &ie) {
      cerr << "Integer exception " << ie << endl;</pre>
   } catch (const char *te) {
      cerr << te << endl;
   } catch (...) {
      cerr << "Neka druga iznimka" << endl;</pre>
```

Nasljeđivanje iznimaka

```
ExceptionHandlingInherit.cpp
class MyException : public runtime_error { // ima konstruktor s message
private:
   int number;
public:
  MyException(const char *message, int number)
       : runtime_error(message), number(number){};
   int code() { return number; }
};
int main(void) {
  try {
      throw MyException("Tekst", 3);
   } catch (MyException &ex) {
      cout << ex.code() << " " << ex.what() << endl;</pre>
                                     return 0;
```

Primjer

 Dinamičko polje tipa int kojemu se pri stvaranju zadaje veličina, koja se kasnije može promijeniti

DynamicArrayInt.cpp

Generičko programiranje

- C, C++: jezici s rigoroznom definicijom tipa (strongly typed languages)
- Varijable, parametri i rezultati funkcija moraju imati definiran tip
- Posljedica, standardni C, npr:

```
int abs(int arg);
long labs(long arg);
long long llabs(long long n);
float fabsf(float arg);
double fabs(double arg);
long double fabsl(long double arg);
```

 fabs1 bi mogla poslužiti umjesto svih ostalih, ali uz trošak konverzije pri pozivu i povratku

Alternativa: makro

```
#define abs(arg) ((a) < 0 ? (-a) : (a))
```

Ali, koliko je

```
int n = 3;
n = abs(++n);
```

- I još:
 - Makro se uvijek razvija na mjestu poziva (kao i inline funkcija)
 - Neučinkovito i nepraktično za veće funkcije

- Predlošci (templates)
- Predložak funkcije

```
template <typename T>
T abs(T a) {
    return a < 0 ? -a : a;
}</pre>
```

u konkretnom slučaju dobro je napraviti

```
template <typename T>
inline T abs(T a) {
   return a < 0 ? -a : a;
}</pre>
```

razrješava se tijekom prevođenja

- Predložak razreda (class template)
- Najčešće za realizaciju zbirki ili kontejnera (u kasnijim poglavljima)
- Jednostavniji primjer

```
#include <iostream>
using namespace std;

template <typename T> class Point {
  public:
    T x;
    T y;
    Point(T x, T y) : x(x), y(y) { }
};
...
```

```
int main(void) {
    Point<int> pi(1, 2);
    Point<double> pd(3.4, 4.5);
    cout << pi.x << " " << pi.y << endl;
    cout << pd.x << " " << pd.y << endl;
    return 0;
}</pre>
```

```
1 2<sup>→</sup> 3.4 4.5<sup>→</sup>
```

Složeniji primjer

```
#include <iostream>
                                            TemplatePairSimple.cpp
using namespace std;
class Complex {
 public:
   double real;
   double img;
   Complex() : real(0), img(0) {}
   Complex(double real, double img) : real(real), img(img) {}
};
```

```
template <class C> class Pair {
 public:
  C a;
  C b;
   Pair(C a, C b) {
      this->a = a;
      this->b = b;
int main(void) {
   Complex x(1, 2), y(3, 4);
   Pair<Complex> p(x, y);
   cout << p.a.real << " " << p.a.img << endl;</pre>
   cout << p.b.real << " " << p.b.img << endl;</pre>
   return 0;
```

```
1 2 →3 4 →
```

 Još složeniji primjer: točka čije koordinate mogu biti proizvoljnog tipa

```
#include <iostream>
                                                  TemplatePair.cpp
using namespace std;
template <typename T> class Point {
 public:
   T x;
   Ту;
   Point(): x(0), y(0) {}
   Point(T x, T y) : x(x), y(y) {}
};
```

```
template <class C1, class C2> class Pair {
 public:
   C1 a;
  C2 b;
   Pair(C1 a, C2 b) {
      this->a = a;
      this->b = b;
};
int main(void) {
   Point<int> pi1(1, 2), pi2(3, 4);
   Point<double> pd1(1.1, 2.2), pd2(3.3, 4.4);
   Pair<Point<int>, Point<int>> ppi(pi1, pi2);
   Pair<Point<double>, Point<double>> ppd(pd1, pd2);
   cout << ppi.a.x << " " << ppi.a.y << endl;</pre>
   cout << ppd.a.x << " " << ppd.a.y << endl;</pre>
   return 0;
```

Primjer za generički kontejner

DynamicArray.cpp

ako se ne obavi delete, ostaje "smeće"

```
MemoryLeak.cpp
class SomeClass {
 public:
   string x;
   SomeClass(string x) : x(x) {
      cout << "Object " << x << " created" << endl;</pre>
   ~SomeClass() { cout << "Object " << x << " destroyed" << endl; }
};
void f() {
   SomeClass *p = new SomeClass("a");
   cout << p->x << endl;
int main(void) {
   f();
   return 0;
```

 pametni pokazivač uništava objekt na koji pokazuje, kada iziđe iz dosega, npr. unique_ptr

```
"
void f() {
    unique_ptr<SomeClass> p(new SomeClass("a"));
    cout << p->x << endl;
}
int main(void) {
    f(); return 0;
}</pre>
```

- pametni pokazivač inicijalizira se
- u definiciji, npr.
 - unique_ptr<SomeClass> p(new SomeClass("a"));
 - potrebne su dvije sukcesivne rezervacije memorije, za objekt i potom za pokazivač
- funkcijom make unique, npr.
 - unique_ptr<SomeClass> p = make_unique<SomeClass> ("a");
 - sav posao načini se jednom rezervacijom memorije
- objekt se eksplicitno uništava funkcijom reset
 - p.reset();
- funkcijom reset pametni se pokazivač može usmjeriti na drugi objekt
 - p.reset (new SomeClass ("c"));

shared_ptr omogućava da više pokazivača pokazuje na isti objekt,
 a da se objekt uništi tek kad nestane posljednja referenca

```
SharedPointers.cpp
void f() {
   shared_ptr<SomeClass> p(new SomeClass("a"));
   cout << p->x << " " << p.use count() << endl;</pre>
   p = make shared<SomeClass>("b"); // uništava "a" i referencira "b"
   cout << p->x << " " << p.use count() << endl;</pre>
      shared ptr<SomeClass> r = p;
      cout << p->x << " " << p.use_count() << endl;</pre>
      cout << r->x << " " << r.use count() << endl;</pre>
   cout << p->x << " " << p.use count() << endl;</pre>
int main (void) { ...
```

C++ Standard Template Library (STL)

- Skup generičkih razreda koji implementiraju česte algoritme i strukture podataka (stogove, liste, polja itd.)
- Većina tih algoritama i struktura bit će detaljno obrađena na ovom predmetu
- 4 glavne komponente
 - Algoritmi (sort, search,...)
 - Kontejneri (razredi koji sadržavaju skup objekata npr. vector, list...)
 - Iteratori
 - Funkcijski objekti (functors)
 - objekti koji definiraju operator ()

Iteratori

Konzistentan način iteriranja kroz kontejner

```
#include <iostream>
                                                       Iterator.cpp
#include <iterator>
#include <vector>
using namespace std;
int main(void) {
   vector<int> v = \{1, 2, 3, 4, 5\};
   vector<int>::iterator i;
   for (i = v.begin(); i != v.end(); i++) {
      cout << *i << " ";
   cout << endl;</pre>
   return 0;
```

Minimalna implementacija

- Mora se implementirati:
 - begin()
 - end()
- Mora još minimalno postojati (ili se implementirati)
 - operator *()
 - operator ++()
 - operator !=()
- Primjer:

DynamicArrayGenericWithIterator.cpp

- Standardni C poznaje koncept pokazivača na funkciju
 - Ime funkcije predaje se kao argument drugoj funkciji
- Primjer: funkcija iz standardne biblioteke void qsort(void *ptr, size_t count, size_t size, int (*comp)(const void *, const void *));
- sortira bilo koje polje koristeći funkciju comp koja uspoređuje dva elementa
- Primjer:

PointerToFunction.cpp

 Problem: takvoj funkciji ne može se predati argument tijekom poziva

- Primjer: funkcija for_each iz <algorithm> primjenjuje zadanu funkciju nad svakim elementom kontejnera (koji mora imati implementiran iterator)
- Jednostavan primjer: treba pomnožiti s 2 svaki element

```
#include <algorithm>
                                              FunctorMotivation.cpp
#include <iostream>
#include <vector>
using namespace std;
void print(int &i) { cout << i << " "; }</pre>
void multiply2(int &i) { i *= 2; }
int main(void) {
   vector<int> v = \{1, 2, 3, 4, 5\};
   for_each(v.begin(), v.end(), multiply2);
   for_each(v.begin(), v.end(), print);
   return 0;
   2 4 6 8 10 4
```

Ali kako pomnožiti s proizvoljnim faktorom ili ispisati po zadanom formatu?

```
#include <algorithm>
                                                         Functor.cpp
#include <stdio.h>
#include <string>
#include <vector>
using namespace std;
class Print {
 public:
   // razred string se brine za odgovarajuću rezervaciju memorije
   string format;
   Print(string format) : format(format){};
   // ali printf treba char * koji vraća funkcija c str()
   void operator()(int &i) { printf(format.c_str(), i); }
};
```

```
class Multiply {
public:
   int multiplier;
  Multiply(int multiplier) : multiplier(multiplier){};
   void operator()(int &i) { i *= multiplier; }
};
int main(void) {
   vector<int> v = \{1, 2, 3, 4, 5\};
   for_each(v.begin(), v.end(), Multiply(3));
   for_each(v.begin(), v.end(), Print("%03d "));
   return 0;
```

003 006 009 012 015